

καὶ ἀνέθηκαν ἐρημερίαν πρὸς τὰ ὄρια. Ὡς τοιοῦτος λοιπὸν ἐνήργησε πᾶσαν ἱεροτελεσίαν, καὶ κηρύττων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀπήγγειλε τοιαύτας ἀξιολόγους καὶ ὑψηλὰς ὁμιλίαις, ὥστε ὁ ἐπίσκοπος τῆς Δισσαβώνης ἀκούων τὴν φήμην του τὸν προσεκάλεσεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὅπου ἐξηκολούθησεν ἀναπτύσσειν μεγάλαις θεολογικαῖς γνώσεσι, καὶ μάλιστα περὶ τὸ κανονικὸν δίκαιον.

Ἐκ Δισσαβώνης ὁ Ἰωσήφ Περσίους ἦλθεν εἰς Μεδρίτην φέρων βεβημένον ἐπιτεκίπου καὶ ἐκήρυττε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, θαυμάζοντος καὶ ἐπευφημοῦντος τοῦ ἀκροατηρίου· τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ εὐγλωττία του ὥστε παρεκλήθη νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν λόγον ὅστις ἀπὸ τῆς 2 Μαρτίου 1808 ἀπηγγέλλετο κατ' ἔτος εἰς μνήμην τῶν θυμάτων τῆς ἐπαναστάσεως.

Ἐνῶ δὲ ἠτοιμάζετο ὁ ψευδεπίσκοπος νὰ μεταβῇ εἰς ξένας χώρας, ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ πάλαι συρρατιώτου του. Κατεδικάσθη λοιπὸν εἰς δεκαοκτὼ ἐτῶν δημόσια ἔργα.

Γεννᾶται δὲ τὸ ἐξῆς ζήτημα· ἐν Ἰσπανίᾳ αἱ γενναίαι καὶ οἱ γάμοι γίνονται τῇ ἀδείᾳ τῆς ἐκκλησίας καὶ οὐχὶ τοῦ δήμου, οὐδὲ ὑπάρχει νόμος πολιτικὸς περὶ αὐτῶν, ἐνῶ ὁ ἐκκλησιαστικὸς διέπει τὸν Ἰσπανὸν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του, τὸν νυμφεύει καὶ τὸν θάπτει, μηδέποτε ἀνυμφυνομένου τοῦ δημάρχου. Οἱ γάμοι λοιπὸν οἱ τελεσθέντες ὑπὸ τοῦ ψευδοεπίσκοπου ἰσχύουσιν, τοῦτο εἶναι ἐν τῶν δύο ζητημάτων· ἰδοὺ δὲ καὶ τὸ δεύτερον·

Πρὸ δύο περίπου μηνῶν κατεποντίσθη μέγα Ἀμερικανικὸν ἀτμόπλοιο, «Central America» κηλούμενον, καὶ μετ' αὐτοῦ πολλοὶ τῶν ἐπιβιχτῶν. Μετὰ δὲ τῶν ἀπολεσθέντων ὑπῆρχε καί τις μαῦρος κατοικῶν ἐν Νεοεσθάρκῳ ὅπου εἶχε περιουσίαν κινητὴν τε καὶ ἀκίνητον τριάκοντα χιλιάδων δραχμ. Γενομένου γνωστοῦ τοῦ συμβάντος, γυνὴ τις παρουσιασθεῖσα εἰς τὰ δικαστήρια ἀπήτησεν ὡς χήρα τοῦ πνιγέντος τὴν ἀδειαν νὰ διοικήσῃ τὰ κτήματα τοῦ ἀποδεδωσμένου συζύγου της. Ἐνῶ δὲ συνετάττοντο τὰ ἔγγραφα, ἰδοὺ δευτέρᾳ γυνὴ ἐλθοῦσα παρουσίασε τοὺς τίτλους τοῦ γάμου της, προγενεστέρους τῶν τῆς πρώτης. Οἱ δικηγόροι ἀμφοτέρων τῶν γυναικῶν τούτων κατεγίνοντο εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐγγράφων, ὅτε ἰδοὺ ἐν μέσῳ καὶ τρίτῃ σύζυγος, ἔχουσα ὡσαύτως τὴν περὶ τοῦ γάμου της ἐπίσημον πράξιν χρονολογημένην μεταξὺ τῶν δύο ἄλλων. Καὶ ἀναντιρρήτως μὲν ἦτο ἡ πολυγαμία, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶχε μόνον τὸν χαρακτηρὰ τοῦτου.

Ἡ πρώτη κατὰ τὴν χρονολογίαν σύζυγος ἐρωτηθεῖσα περὶ τῶν μετὰ τοῦ μακαρίτου σχέσεών της, δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ μαρτυρήσῃ ὅτι αὐτὴ τε καὶ ὁ σύζυγός της εἶχον διχλευθῆ ἀμειβαίᾳ συγκαταθέσει, ὅπως νυμφευθῶσιν ἐκ νέου, ὅπερ καὶ ἐπραξεν αὐτὴ συζευχθεῖσα μετ' ἄλλου, ὅστις ἐπιδοκίμων ἐπίσης εἰς τὸ Central America ἐπνίγη ἄρα ἡ κυρία αὕτη ἐγένετο συγχρόνως δις χήρα, καὶ μάλιστα χήρα ἀνδρὸς τρεῖς καταλιπόντος συζύγου.

ΔΗΜΟΣ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ. Ἡ Μεγάλη Βρετανία δαπανᾷ τὸ τέταρτον περίπου τῶν

δημοσίων ἐξόδων εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς παιδείας τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν, ἦτοι 820 χιλιάδας λίρας κατ' ἔτος, ἢ ὑπὲρ τὰ 25 ἑκατομ. δραχμῶν. Ἐκ τούτων δὲ ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ αὐτῇ δαπανῶνται 12 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐν δὲ τῇ Ἰρλανδίᾳ 6 ἑκατομμύρια, εἰς τὰ καταστήματα τὰ ἐξαρτούμενα παρὰ τοῦ ἐπι τῆς ἐμπορίας ὑπουργείου, 2 καὶ ἐπέκεινα, εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ πανεπιστήμιον 100 χιλ. εἰς τὰ τῆς Σκωτίας ὑπὲρ τὰς 200 χιλ. εἰς τὰ τῆς Ἰρλανδίας 90 χιλ. εἰς τὰ ἐν Ἰρλανδίᾳ γυμνάσια 250 χιλ., εἰς τοὺς ἐν Βελφόρτῃ καθηγητὰς τῆς θεολογίας 75 χιλ. εἰς τὸ Βρετανικὸν μουσεῖον ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομ., εἰς τὴν πινακοθήκην (national gallery) 500 χιλ. εἰς τὴν βιοσ. γεωγραφικὴν ἐταιρείαν 14 χιλ. καὶ εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ πειράματα 100 χιλ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

—οοο—

Ὁ συγγραφεὺς τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας ἀπέτεινε ἡμῖν ὀλίγας τιμὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ βιβλιογραφικοῦ ἀρθρου τοῦ δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 178 φυλλοῦ ἐν σελίδι 232 καὶ ἐφεξῆς. Εἶναι δὲ αὗται·

α'— Κακῶς ἐρρήθη ὅτι τὸ Χρυσοῦν πόνημα τοῦ Σαμουήλ, τὸ περὶ Ταλμοῦθ τοῦ Νεοφύτου, ἡ Αἰγυψιαία, τὸ Ἄρθος ἀρετῆς, τὰ ἐν Κοσμοπόλει ἐκδοθέντα ἑλλην. ἄσματα, ἡ Ἀθηνα τοῦ Κ. Ἀρτωριάδου καὶ τὸ Σάλπισμα πολεμιστήριον τοῦ Γουζέλη δὲν ἀρηγγέλησαν, ἐνῶ τοῦτο ἐγένετο καὶ παραπέμπει ἡμᾶς εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἀριθμοὺς.

β'— Κακῶς ἐπεπλήχθη μὴ συμπαράλαβόν εἰς τὰς ἀγγελίας καὶ τὸν Ἀγγερον καὶ τὸν Σκριβέλιον, διότι ἡ ἐπιγραφή τῆς νεοελλ. φιλολογίας σαφῶς λέγει ὅτι περιέχει μόνον τὰ παρ' Ἑλλήνων ἐκδοθέντα βιβλία.

Εἰς ταῦτα ἀπαρτῶντες ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀληθῶς τὰ τέσσαρα πρῶτα εὑρίσκονται ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Κ. Βρετοῦ, τὰ λοιπὰ ὅμως τρία οὐχὶ· διότι δὲν εἶπομεν τὴν Ἀθηνα τοῦ Κ. Ἀρτωριάδου, τὰ ἄσματα τοῦ Ρήγα καὶ τὸ Σάλπισμα τοῦ Κοραῆ, ἀλλὰ τὴν Ἀθηνα τοῦ Αἰγυπιοῦ καὶ Χρησίδου, τὰ ἄσματα διαφόρων, καὶ τὸ Σάλπισμα πολεμιστήριον τοῦ Γουζέλη. Ἀνεφέραμεν δὲ τὸν Ἀγγερον καὶ τὸν Σκριβέλιον ἐν γνώσει ὅτις τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ συγγράμματος, διότι αὐτὸς ὁ αὐτός ὁ συγγραφεὺς ἀναγγέλλει τὸ λεξικὸν τοῦ Βαρίου. Ἴδε Β'. Μέρ. § 29.

Παρακαλοῦμεν δὲ τὸν συγγραφεὰ νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ κριτικὴ ἡμῶν βιβλιογραφία δὲν ἦν κατώκρισις, οὐδὲ ἐπιδείξαμεν τὰ ἐλλείποντα συγγράματα ἵνα κακίσωμεν αὐτὸν, ἀλλ' ἵνα συμπαραλάβῃ καὶ ταῦτα εἰς νεωτέρας ἐκδόσεις· τοῦτο, φρονοῦμεν, πρέπει νὰ πράξωσι πάντες οἱ γνώσκοτες βιβλία μὴ συμπεριληθόντα εἰς τὴν Νεοελληνικὴν φιλολογίαν.